

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Hanna Bartkowiak

2 Protokolant: prot. sąd. Katarzyna Szymczak

4przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Agnieszki Krysmann

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2023 r.

sprawy **C. E. (1)**

oskarżonego z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp.

z dnia 18 lipca 2022 r., sygn. akt II K 833/21

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza mu opłaty za II instancję.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1321/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. z dnia 18 lipca 2022 r., sygn. akt II K 833/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania karnego, mająca wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 79 § 1 pkt 3 i 4 kpk poprzez pozbawienie oskarżonego prawa do obrony, mimo że oskarżony leczył się wcześniej psychiatrycznie oraz pobierał leki depresyjne a opinia nie wykazała jaki wpływ mają leki pobierane przez oskarżonego na stan jego świadomości.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw by przychylić się do tego zarzutu, który niewątpliwie stanowił istotę wniesionego środka odwoławczego. Bezspornym jest, że Sąd Rejonowy podjął słuszną decyzję poddając oskarżonego badaniu sądowo-psychiatrycznemu, po uzyskanej informacji, że C. E. (1) leczy się psychiatrycznie. Uzyskana w związku z tym opinia psychiatryczno-psychologiczna sporządzona przez dwóch lekarzy psychiatrów (A. S., M. S.) oraz psychologa (N. S.) udzieliła odpowiedzi na pytania o stan zdrowia psychicznego oskarżonego w dacie czynu oraz co do możliwości uczestnictwa w procesie w charakterze oskarżonego. Swoje wnioski biegli oparli m.in. na dokumentach z akt sprawy karnej oraz danych uzyskanych od samego oskarżonego. Podsądny podał biegłym od kiedy się leczy psychiatrycznie, kiedy ostatnio był na wizycie oraz czy i</p>		

jakie leki przyjmuje (przyjmował). Według podanych przez samego oskarżonego informacji, w opinii z dnia 26 kwietnia 2022 r. przyjęto, że ostatnio zażywał lek o nazwie fluoksetyna w czerwcu 2021 r. i lek ten powodował poprawę jego stanu, aktualnie nie miał potrzeby leczenia psychiatrycznego (fragmenty opinii k. 44v i 45). Ostateczne wnioski opinii psychiatryczno-psychologicznej są jednoznaczne, że badany C. E. (1) miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem, a także, że jego aktualny stan zdrowia psychicznego pozwala na uczestnictwo w postępowaniu sądowym w charakterze oskarżonego, z możliwością samodzielnej i rozsądnej obrony. Od czasu wydania opinii do chwili wyrokowania zmieniło się natomiast tylko to, że oskarżony oświadczył na rozprawie w dniu 6 lipca 2022 r., iż podjął leczenie i ma ustawione nowe leki, co udokumentował. Podał też, że leki te przyjmuje (protokół rozprawy k. 59v).

Sąd odwoławczy po przypomnieniu tych istotnych okoliczności i po analizie zgłoszonego zarzutu apelacyjnego stwierdził, że jest on chybiony. Przede wszystkim uznać należało, że wydana i omówiona powyżej opinia psychiatryczno-psychologiczna w sposób pełny i fachowy określiła pełną poczytalność oskarżonego C. E. (1) w chwili czynu, tj. w dniu 9 lipca 2021 r. Dlatego też zapytania obrońcy w apelacji o zdolność rozpoznania czynu przez osobę zażywającą lek „fluoksytynę” są bezpodstawne. Na ten temat kompleksowo i jasno wypowiedzieli się już

biegły psychiatry, uwzględniając oświadczenie badanego, że ostatni raz leki zażywał w czerwcu 2021 r. oraz to, że „dzięki temu leкови czuł poprawę”. Dodatkowo można jeszcze nadmienić, że materiał dowodowy na temat zachowania oskarżonego po zatrzymaniu przez funkcjonariusza Policji nie dawał żadnych podstaw by powątpiewać co do jego świadomego zachowania. Oskarżony zresztą sam podawał gdzie, w jakim celu pojechał, jaką drogą się poruszał.

Sąd II instancji nie miał też najmniejszych wątpliwości, że stan psychiczny oskarżonego w czasie trwania procesu przed Sądem Rejonowym, a szczególnie po wydaniu już opinii sądowej psychiatryczno-psychologicznej, nie wymagał ponownego zbadania przez biegłych, w związku z podjętym leczeniem. Zdaniem Sądu Okręgowego nie pojawiły się bowiem w tym zakresie żadne takie okoliczności, które dawałyby uzasadnione wątpliwości wymagające kolejnych badań psychiatrycznych. Żadne niepokojące symptomy nie wynikały z zachowania oskarżonego w trakcie rozpraw, zaś przedłożony Sądowi Rejonowemu w dniu 6 lipca 2022 r. dokument – Historia zdrowia i choroby C. E. (1) z dnia 23 czerwca 2022 r. (k.59) poświadczał jedynie wznowienie leczenia psychiatrycznego spowodowanego pogorszeniem samopoczucia od ok. miesiąca. Co objawiało się przygnębieniem, kłopotami ze snem, trudnościami w radzeniu sobie z codziennymi obowiązkami. W wyniku opisanej w w/wym dokumencie oceny stanu psychicznego oskarżonego stwierdzono prawidłową orientację auto i allopsychiczną badanego,

dobry z nim kontakt oraz brak ostrych objawów psychiatrycznych. Z powodu obniżonego nastroju wdrożono zatem leczenie farmakologiczne. W związku z powyższym w niniejszej sprawie brak było podstaw do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii biegłych psychiatrów, celem ustalenia stanu psychicznego podsądnego, w tym co do możliwości jego uczestnictwa w procesie karnym. Takiego zaniechania nie sposób zatem oceniać jako naruszenia jakichkolwiek reguł postępowania karnego. Kluczowe jest bowiem, iż dowód z opinii biegłych psychiatrów nie może być przeprowadzany w trybie art. 202 kpk tylko na podstawie domysłów, domniemań, czy abstrakcyjnego przekonania stron procesowych o hipotetycznej możliwości wystąpienia po stronie oskarżonego lub podejrzanego wątpliwości co do jego poczytalności, lecz muszą one mieć oparcie w konkretnych okolicznościach sprawy (wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 28 lipca 2017 r., sygn. akt VI Ka 189/17, Legalis nr 2140677). W kontekście argumentów obrony warto także zaznaczyć, że „Ocena potrzeby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów winna być dokonana z uwzględnieniem wszystkich okoliczności ujawnionych w danym postępowaniu, a fakt korzystania przez skazanego z konsultacji psychologicznych i psychiatrycznych jest tylko jednym z czynników, które powinny być brane pod uwagę, bynajmniej jednak nie determinującym konieczności podjęcia takich czynności dowodowych. (postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., V KK 81/13, LEX nr 1328046).		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Środzie Wlkp.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Kontrola odwoławcza nie wykazała podstaw do przyjęcia, że Sąd Rejonowy naruszył przepisy art. 79 § 3 i 4 kpk, a w konsekwencji zaprzeczyła by doszło do naruszenia prawa do obrony oskarżonego w związku z postanowieniem tegoż Sądu o cofnięciu mu obrońcy z urzędu. Również Sąd odwoławczy nie stwierdził wystąpienia okoliczności uzasadniających zastosowanie przepisów o obronie obligatoryjnej.		
Lp.	Zarzut	
3.2.	Obraza przepisów postępowania, tj. art. 338 § 1 kpk poprzez niedoręczenie oskarżonemu aktu oskarżenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelujący podnosząc taki zarzut minął się z prawdą, gdyż jak wynika z uzyskanego przez		

Sąd Okręgowy potwierdzenia odbioru korespondencji, oskarżony osobiście, w dniu 26 stycznia 2022 r. odebrał zawiadomienie o terminie rozprawy przed Sądem Rejonowym w Środzie Wlkp. na dzień 21 lutego 2022 r. wraz z odpisem aktu oskarżenia i pouczeniami (k 99), co poświadczył swoim podpisem. Nastąpiło to zatem z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 338 § 2 kpk, umożliwiającym mu przed terminem rozprawy złożenie wniosków dowodowych czy pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia. Poza tym, C. E. na rozprawie przed Sądem I instancji jedynie nie pamiętał na pewno czy ten dokument otrzymał ale też temu nie zaprzeczył (oświadczenie w protokole rozprawy z dnia 6 czerwca 2022 r., k. 56). Mając to wszystko na względzie, Sąd odwoławczy stanął na stanowisku, że nie doszło do naruszenia przepisu karnoproceduralnego przywołanego przez obrońcę. W związku z tym też prawo do obrony oskarżonego nie doznało ograniczeń.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Środzie Wlkp.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Kontrola odwoławcza nie potwierdziła by doszło do uchybienia przepisom

z art. 338 § 1 i 2 kpk, nie stwierdzając też w związku z tym żadnych powodów przemawiających za wydaniem orzeczenia kasatoryjnego, o które wnioskuje apelujący.		
Lp.	Zarzut	
3.3.	Naruszenie art. 31 kk poprzez uznanie, że oskarżony w chwili popełnienia czynu miał zdolność rozpoznania swojego czynu, mimo że oskarżony był pod wpływem środków depresyjnych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy w tym przypadku stwierdził, że zarzut apelacyjny nie koreluje nawet z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, a twierdzenia obrony o znajdowaniu się oskarżonego pod wpływem środków depresyjnych rażą dowolnością. Notabene apelujący powinien w takiej sytuacji w pierwszej kolejności kwestionować poczynione w sprawie ustalenia faktyczne na temat stanu zdrowia psychicznego oskarżonego, a nie zarzucać obrazę prawa materialnego z ogólnym tylko podaniem art. 31 kk (formalnie takiego zarzutu nawet w apelacji nie zamieszczono). Natomiast Sąd II instancji kwestię poczytalności sprawy zajmował się w pkt. 3.1., w rozważaniach na temat zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego. Podkreślono tam zatem, że dowód w postaci opinii psychiatryczno-psychologicznej z dnia 26 kwietnia 2022 r. dał jednoznaczną odpowiedź przeczącą na pytanie o ewentualne		

ograniczenie czy zniesienie zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem u oskarżonego. Żadne przeciwne wskazania co do zachowania oskarżonego w dniu zdarzenia nie wynikały z akt sprawy (vide: wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadka J. M.). Podjęcie leczenia przez oskarżonego po upływie około roku od inkryminowanego zdarzenia nie mogło zatem w żaden sposób wpłynąć na wyniki tej opinii biegłych co do braku warunków do przyjęcia art. 31 § 1 bądź § 2 kk.

W ocenie Sądu odwoławczego także załączony do apelacji dokument z (...)u dotyczący wpływu leków zażywanych przez oskarżonego w roku 2008 na swobodę składania przez niego wyjaśnień nie mógł przynieść oczekiwanych efektów. Jak już wyżej wspomniano, kwestią ewentualnego oddziaływania na oskarżonego zażywanego środka antydepresyjnego zajmowali się w kontrolowanej tu sprawie biegli lekarze psychiatrzy, mając do tego pełne kompetencje oraz odpowiednie dane od badanego. To, że lek – fluoksetyna może wywoływać niepożądane efekty jak: niepokój, uporczywa bezsenność lub senność, uczucie osłabienia, bóle i zawroty głowy, napady migreny, jak zgłaszała obrona w apelacji, po pierwsze wcale nie oznacza, że takie dolegliwości powodowała u oskarżonego C. E. (1), przy czym nawet nie wiadomo którego dnia w czerwcu 2021 r. miałby on ją przyjąć po raz ostatni przez popełnieniem czynu zabronionego w dniu 9 lipca 2021 r. Po drugie zaś, żadne z tych skutków nie jest tego typu by dawało uzasadnione wątpliwości co do możliwości uczestniczenia przez oskarżonego w postępowaniu

karnym. Na podkreślenie zasługuje tu fakt, iż opinia (...)u z dnia 25 kwietnia 2008 r. dotyczyła kwestii dopuszczalności jego przesłuchania w okresie gdy podawano mu dwa specyfiki przeciwdepresyjne. Trzeba tu jeszcze zastrzec, że w w/wym opinii (...) wyraźnie zaznaczono, że okres biologicznego półtrwania fluoksetyny wynosi 2-3 dni (k. 79). Jak jednocześnie już wcześniej wspomniano, sam oskarżony podał psychiatrom, że gdy ten lek przyjmował czuł poprawę samopoczucia. Zdaniem Sądu odwoławczego zaburzenia depresyjne jakie występują u oskarżonego zostały zatem wystarczająco przebadane przez lekarzy psychiatrów opiniujących w sprawie w dniu 26 kwietnia 2022 r., a apelujący nie dostarczył żadnych takich okoliczności, które wymagałyby pogłębionego opiniowania przez psychiatrów w zakresie możliwości uczestniczenia oskarżonego w postępowaniu karnym. Jeszcze raz należy zaakcentować, że oskarżony w toku rozpoznania sprawy przed Sądem I instancji nie prezentował żadnych głębokich problemów psychicznych i nie dawał ku temu podstaw pozostały materiał dowodowy. Mając to wszystko na względzie, Sąd II instancji nie stwierdził aby stan psychiczny oskarżonego uniemożliwiał jego udział w postępowaniu, czy też aby utrudnione było prowadzenie obrony przed Sądem I instancji w tej nieskomplikowanej przedmiotowo sprawie, w sposób samodzielny i rozsądny.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego

zasadny

rozpoznania Sądowni Rejonowemu w Środzie Wlkp.	# częściowo zasadny	
	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy w całości.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<p>Powodem utrzymania wyroku w mocy jest całkowita niezasadność zarzutów apelacji oskarżonego, jak też brak podstaw wskazanych w art. 439, 440 i 455 kpk, uzasadniających zmianę lub uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.</p> <p>Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie wykazała także rażącej niewspółmierności kary zasadniczej w wymiarze roku pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do C. E. (1), co tutejszy Sąd badał z urzędu (art. 447 § 1 kpk). Sąd Rejonowy czyniąc rozważania co do wymiaru kary adekwatnej do czynu</p>	

przypisanego oskarżonemu wziął pod uwagę wszystkie występujące w sprawie okoliczności obciążające oraz łagodzące, nadając im odpowiednią wartość i znaczenie. Taki surowy wymiar kary był oczekiwany biorąc pod uwagę zwłaszcza uprzednią karalność oskarżonego, działanie w warunkach recydywy do przestępstwa z art. 244 kk. Poprzednio orzeczona kara nie skłoniła oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem, a przypomnieć trzeba, że obowiązuje go dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Również informacje na temat prowadzonego przez C. E. pojazdu wbrew zakazowi (brak OC, brak rejestracji, z tablicami pochodzącymi od ciągnika) pokazują na jego skrajne nieposzanowanie prawa.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że oskarżony jest osobą niepoprawną, nie szanuje wydawanych orzeczeń karnych. Słuszna i sprawiedliwa jest zatem orzeczona kara roku pozbawienia wolności. Ponadto, żadnych zastrzeżeń nie budziła pozostała część penalna zaskarżonego wyroku, tj. orzeczony środek karny. W przypadku popełnienia przestępstwa z art. 244 kk, przepis art. 42 § 1a pkt 2 kk przewiduje obligatoryjne orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ten środek karny może być orzeczony na okres od 1 roku do 15 lat. Wobec tego określenie przez Sąd Rejonowy czasu jego obowiązywania na 2 lata, Sąd Okręgowy ocenił jako wyważone rozstrzygnięcie. Oczywiście należy pamiętać, że środek ten nie będzie miał wymiernego znaczenia wobec obowiązującego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. z dnia 21 grudnia 2009 r. dożywotniego zakazu prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.11.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

2.	<p>Zgodnie z art. 634 kpk jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o kosztach za postępowanie przed sądem I instancji.</p> <p>Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy opierając się na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierzył mu opłaty za II instancję. Oskarżony nie posiada majątku, nie pracuje, a utrzymuje się z zasiłków, które przeznacza na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Poza tym orzeczona kara 1 roku pozbawiony wolności sprawia, że również jego możliwości zarobkowe w niedalekiej przyszłości nie ulegną poprawie. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie apelacyjne, w tym nie wymierzył mu opłaty za II instancję. Uznał bowiem, że te należności stanowiłyby dla oskarżonego C. E. (1) nadmierną uciążliwość.</p>
----	--

7. PODPIS

Hanna Bartkowiak